

STÉTTR, m. (1) *rank, position*; (2) *condition, state*.

STEYLD, a. *crouching, bent*.

STEYPA (-TA, -TR), v. (1) *to throw (hurl) down* (hann steypir sér þá út af þekjunni); (2) *to overthrow* (þat mun guð vilja, at vér steypinn honum); (3) *to cast on or off a garment* (s. af sér brynjunni, s. á sik grári kápu); hann hafði loðkápu yzt ok stept hettinum, *had let the hood sink over the face*; (4) *to pour out*, with dat. (s. soði á leiði hans); hann lát s. þar á gullinu, *he poured the gold out into it*; hann tók övarnar ok steypir þeim niðr fyrir sik, *and throws them down before him*; (5) *to cast, found*, with acc. (var taflit allt stept af silfri); (6) refl., steypast, *to tumble down, fall stooping* (steypist hann dauðr á gólf); s. fyrir borð, *to plunge overboard*; s. í kaf, *to plunge into water and dive*.

STEYPARI, m. *caster, founder*; cf. 'eirsteypari'.

STEYPING, f. *overthrow, degradation*.

STEYPT, pp. *coming down over the face* (steyptir hjálmur).

STEYTA (-TTA, -TTR), v. (1) *to throw, cast violently* (þeir steyta þeim út ór vagninum); (2) *to pound, bray*.

STEYTR, m. *shock* (of a wave).

STIG, n. (1) *step, pace*; (2) *step of a ladder*; (3) pl. *degree, rank*; af háfum (lágum, litlum) stigum, *of high (low) degree (birth)*.

STIGA-MAÐR, m. *highwayman*.

STIG-GATA, f. *footpath*; -HOSUR, f. pl. *riding-stockings*.

STIGI, m. *ladder* (hann þóttist sjá stiga frá hinnum).

STIGR OR STÍGR (-S, AR; pl. -AR, -IR, acc. -A, -U), m. *path*; ryðja stíginn, *to*

clear the way; taka úkunna stíga, *to walk in unknown paths*; stemma stíga fyrir e-m, *to bar one's way, cut one off*; kanna úkunna stígu, *to visit unknown paths (foreign lands)*; af hverjum stig, *from everywhere*.

STIG-REIP, n. 'stepping-rope', *stirrup*.

STIK, n. pl. *stakes, piles*, which in times of war were driven in the mouths of rivers (hann lét ok s. göra í ána Tems með blý ok járn).

STIKA (AÐ), v. (1) *to drive piles into*; Ólafr konungr lét s. ána uppi, *he blocked the river by means of piles*; (2) *to measure with a yard-measure* (s. lérept vaðmál).

STIKA, f. (1) *stick*; (2) *candlestick* (= kerastika); (3) *yard, yard-measure*, equal to two Icelandic ells (menn skyldi hafa stikur, þær er væri tveggja alna at lengd).

STIKILL (pl. STIKLAR), m. *the pointed end of a horn* (stikillinn hornsins).

STIKINN, a. *disagreeable*.

STIKK-KNÍFR, m. *dagger, dirk*.

STIKLA (AÐ), v. *to be roasted*.

STILLA (-TA, -TR), v. (1) *to still, soothe, calm* (Njörðr stillir sjá ok eld); s. sik, *to control oneself, keep control of one's temper*; s. sonu okkura, *to restrain our sons*; (2) *to moderate, temper*, with dat. (konungr var allreiðr ok stillti þó vel orðum sínum); (3) *to arrange, settle*; vel er þessu í hóf stillt, *this is very justly settled*; s. gørdinni, *to moderate, regulate the arbitration*; s. til um e-t, *to arrange* (hversu þeir skyldi til s. um ferðina); s. svá til, at, *to manage, that* (nú skulum vér s. svá til, at þeir nái eigi at renna); (4) *to tune an instrument* (s. hörpu, strengi); (5) *to walk with measure, noiseless steps* (hann stillti at rekkjunni hljóðliga); (6) *to entrap, outwit* (hann þykkist nú hafa stilltan